

saavel for hans Optræden overfor Rigsdagsmændene som for den samvittighedsfulde Maade, hvorpaa han røgtede sit Hverv som Embedsmand, synes jeg, hans Død bør nævnes her med Tak og Anerkendelse for denne hans Virksomhed. Man bør maaske ogsaa notere, at Erik Skram som ung stillede sin Person og sit Liv til Raadighed for Fædrelandet ved at melde sig frivilligt. Andre kan maaske udtrykke det paa anden Maade, men Skram har dog givet sit Liv som Indsats. Jeg har derfor ment det stemmende med Medlemmernes Ønske, at dette Dødsfald nævnes herfra.

(Medlemmerne hørte staaende paa Formandens Mindetale).

Ved Folketingsmand Refshauge er fra Haderslev Byraads Jernban udvalg modtaget et Andragende om, at den østjydske Længdebane forlænges som Statsbane fra Kolding over Christiansfeld til Haderslev og videre Syd paa.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat om Forslag til Lov om Jernbaneanlæg i de sønderjydske Landsdele m. v.

Folketingsmændene Holger Larsen, Borgbjerg, Bresemann, N. P. Nielsen og Stauning har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente.

Udenfor Dagsordenen har Ordføreren for Forslagsstillerne Ordet for at forelægge det nu anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at forelægge for dette høje Ting Forslag til Lov om Ændring af Loven om Aldersrente. Allerede ved Finanslovens første Behandling forsøgte jeg saa indtrængende som muligt at henstille til den højtærede Indenrigsminister at komme de gamle i vort Land til Hjælp, idet den forgangen Aar vedtagne Aldersrentelov i sine Virkninger har vist sig uheldig. Den højtærede Minister skød sig ind under to Ting, for det første, at vi havde ikke Raad til at gøre noget mere til Fordel for de gamle, og for det andet, at Loven havde virket i saa kort Tid, at vi ikke havde haft Lejlighed til at gøre tilstrækkelige Erfaringer. Jeg erkender, at den højtærede Indenrigsminister siden den Gang dels ved sin Fortolkning angaaende de 25 pCt.s Tillæg til Enker og Enke-

mænd og dels ved det lille midlertidige Lovforslag om Brændselshjælp, som den højtærede Minister fremsatte i Gaar, i nogen Grad har vist sin gode Villie til at komme de gamle til Hjælp. Jeg er dog af den Overbevisning, at dette ikke er tilstrækkeligt, hvis vi skal berede de gamle en Vinter saaledes, at den ikke kommer til at skære alt for dybt ind i deres økonomiske Kaar. Derfor skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne ganske kort at forelægge et Lovforslag om Ændringer i Aldersrenteloven, idet jeg haaber paa dette høje Tings Velvillie ved Behandlingen og hurtig Behandling af dette Lovforslag.

Den første Paragraf, som vi ønsker at foretage Ændringer i, er § 5; idet vi ønsker at tilføje de gamle en Brændselshjælp, ikke en saadan midlertidig Brændselshjælp for et Aar, som den højtærede Indenrigsminister foreslog i Gaar, men en permanent Brændselshjælp, som falder Aar efter Aar, altsaa med andre Ord at lovfæste Brændselshjælpen, saaledes at den glider ind som fast Bestanddel af de gamles Aldersrente. Og denne Brændselshjælp ønsker vi sat til 75 Kr. eller 50 Kr. aarlig, det første Beløb til Aldersrentenydere med egen Husstand, hvad enten de er gifte eller ugifte, det andet Beløb til Aldersrentenydere, som ikke har egen Husstand. Ved at lovfæste Brændselshjælpen paa denne Maade opnaar vi for det første, at alle Kommuner faar Pligt til at yde den; det har de ikke efter den højtærede Indenrigsministers midlertidige Lovforslag; vi ønsker altsaa, at den skal gaa ind som en fast Ydelse. Vi opnaar endvidere ved at give det særskilt uden at flette det ind i Taksterne, at det netop faar Karakteren af at være Brændselshjælp; og dette understreger vi endnu tydeligere ved at tilføje, at Hjælpen ogsaa kan ydes in natura. Ved at føre dette Beløb, som er af en særskilt Karakter, ind i Loven opnaas tillige, at Kommunerne kan faa Refusion ogsaa for dette Beløbs Vedkommende, hvad de ikke kan efter den højtærede Ministers Forslag.

Den anden Ændring, vi ønsker foretaget i den gældende Aldersrentelov, er en Forhøjelse af Taksterne. Jeg skal ikke her komme dybere ind paa dette Forslag, thi den højtærede Minister kender det fra tidligere Tid; det indeholder nemlig den højtærede Ministers egne højeste Takster fra hans oprindelige Aldersrentelovforslag. Vi stillede dette Ændringsforslag her til anden Behandling, men det blev nedstemt, og vi ønsker nu at tage det op, da de